KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 12 päivänä kesäkuuta 1998,

Turkista peräisin olevien polyesterikuitujen ja -lankojen tuontiin sovellettavan tasoitustullimenettelyn päättämisestä

(tiedoksiannettu numerolla K(1998) 1599)

(98/378/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuetulta tuonnilta suojautumisesta 6 päivänä lokakuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen N:o 2026/97 ([1]) ja erityisesti sen 14 artiklan 2 kohdan,

on kuullut neuvoa-antavaa komiteaa,

sekä katsoo, että:

A. AIEMPI MENETTELY

(1) Kansainvälisen raion- ja synteettikuitukomitean (CIFRS) tekemän valituksen jälkeen komissio aloitti 9 päivänä helmikuuta 1989 Turkista peräisin olevien polyesterikuitujen ja -lankojen tuontiin sovellettavan tukien vastaisen menettelyn ([2]). Väliaikainen tasoitustulli otettiin käyttöön 31 päivänä toukokuuta 1991 ([3]). Kun saatiin päätökseen tutkimus, jossa tuli esiin todisteita vientitukien vahingollisesta käytöstä, Turkin hallitus lupasi poistaa vähitellen käytöstä pääasiallisen vientitukiohjelman (yritysten verovapausohjelma) sekä olla myöntämättä uusia tukia ja olla korvaamatta kyseessä oleville tuottajille tai viejille kustannuksia, jotka aiheutuvat sitoumuksesta lopettaa vähitellen vientitukiohjelman soveltaminen. Komissio hyväksyi tämän tarjouksen päätöksellä 91/511/ETY ([4]) eikä ottanut käyttöön lopullista tasoitustullia. Väliaikainen tasoitustulli kannettiin lopullisesti neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2834/91 ([5]) nojalla.

Turkin viranomaiset ovat vuodesta 1991 raportoineet säännöllisesti lupaukseen sisältyvistä sitoumuksistaan sekä toimittaneet asiaa tukevia asiakirjoja. Komission yksiköt ovat tarkastaneet nämä sekä useiden turkkilaisten viejien vuosina 1992 ja 1995 toimittamat tiedot.

B. TARKASTELU

(2) Ilmoitus edellä mainittujen toimenpiteiden (eli Turkin lupaus) lähestyvästä voimassaolon päättymisestä julkaistiin *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* 20 päivänä huhtikuuta 1996 ([6]). Kesäkuun 24 päivänä 1996 valituksen tekijä, CIRFS, teki toimenpiteiden päättymistä koskevan tarkastelupyynnön neuvoston asetuksen (EY) N:o 3284/94 ([7]) 13 artiklan 5 kohdan säännösten nojalla. Tarkastelupyynnössä väitettiin, että toimenpiteiden kumoaminen johtaisi todennäköisesti viennin tukemiseen ja vahingon jatkumiseen tai alkamiseen uudelleen.

(3) Komissio katsoi, että valituksen tekijän toimittamat todisteet riittivät asetuksen voimassaolon päättymisen uudelleentarkastelun aloittamisen perusteeksi (EY) N:o 3284/94 13 artiklan 3 kohdan nojalla. Voimassa olevien toimenpiteiden luonteen huomioon ottaen komissio päätti omasta aloitteestaan aloittaa välivaiheen tarkastelun mainitun asetuksen 13 artiklan 6 kohdan nojalla. Ilmoitus tasoitustoimenpiteiden välivaiheen tarkastelun aloittamisesta julkaistiin 21 päivänä syyskuuta 1996 ([8]).

(4) Mitä tulee tällaisen tarkastelun aloittamisen yhteensopivuuteen EY-Turkki-tulliliiton sääntöjen kanssa, on muistettava, että ennen kuin kilpailua koskevat määräykset, valtiontukien valvonta ja muut sisämarkkinoihin olennaisesti liittyvät yhteisön säännöstön osat pannaan täytäntöön Turkissa, ei tulliliittosopimus estä toista sopimuspuolta soveltamasta kaupan suojaamiskeinoja suhteissaan toiseen sopimuspuoleen. Tulliliittosopimuksessa määrätään, että Turkki tekee kaikki vaatimuksen täyttämiseksi tarvittavat päätökset kahden

([1]) EYVL L 288, 21.10.1997, s. 1
([2]) EYVL C 33, 9.2.1989, s. 7
([3]) EYVL L 137, 31.5.1991, s. 8
([4]) EYVL L 272, 28.9.1991, s. 92
([5]) EYVL L 272, 28.9.1991, s. 3
([6]) EYVL C 116, 20.4.1996, s. 7
([7]) EYVL L 349, 31.12.1994, s. 22 (korvattu myöhemmin asetuksella (EY) N:o 2026/97).
([8]) EYVL C 276, 21.9.1996, s. 5

vuoden kuluessa tulliliittosopimuksen voimaantulosta eli 31 päivästä joulukuuta 1997. Siksi tarvittaessa voidaan tässä menettelyssä käyttää tasoitustoimenpiteitä ennen tällaisten päätösten voimaantuloa.

(5) Tukia koskeva tutkimus tehtiin 1 päivän tammikuuta 1995 ja 31 päivän joulukuuta 1995 välisenä aikana (jäljempänä "tutkimusajanjakso").

(6) Komissio lähetti kyselylomakkeen kaikille osapuolille, joita asian tiedettiin koskevan. Se sai vastaukset kysymyksiin kahdeksalta yhteisön tuottajalta, Turkin hallitukselta, yhdeksältä vientiä harjoittavalta tuottajalta ja yhdeltä tuojalta. Komissio hankki ja tarkasti kaikki tiedot, joita se katsoi asiassa tarvittavan, ja määritteli Turkin eri ministeriöt ja laitokset sekä jäljempänä lueteltujen yritysten toimitilat ja teki niihin tarkastuskäyntejä.

a) *Yhteisön tuottajat*

— Hoechst Trevira GmbH & Co. KG, Frankfurt am Main, Saksa

— Montefibre SpA, Milano, Italia

— Nurel SA, Barcelona, Espanja

— La Seda de Barcelona SA, Barcelona, Espanja

— Catalana de Polimers SL, Barcelona, Espanja

— Wellman International Ltd, Co. Meath, Irlanti

— Unifi Textured Yarns Europe Ltd, Co. Donegal, Irlanti

Tergal Fibres SA (Group Rhône-Poulenc), Gauchy, Ranska; tarkastuskäyntiä ei tehty.

Edellä mainittujen yhtiöiden osuus on noin 80 prosenttia asianomaisten tuotteiden tuotannosta yhteisössä.

b) *Turkin ministeriöt ja valtion laitokset*

— Ulkomaankaupasta vastaava osasto

— Keskuspankki

— Tulliasioista vastaava osasto

— Türk Eximbank

— Valtionkassa

— Valtionvarainministeriö

c) *Turkkilaiset tuottajat ja viejät*

— SASA Artificial and Synthetic Fibres Inc, Adana

— Sönmez Filament Sentetik Iplik ve Elvaf Sanayii AS, Bursa

— Korteks Mensucat Sanayi ve Ticaret AS, Bursa

— Sifas Sentetik Iplik Fabrikalari AS, Bursa (kuuluu Negris-ryhmään)

— Polylen Sentetik Iplik Sanayii AS, Bursa (kuuluu Negris-ryhmään)

— Nergis Tekstil Sanayi ve Ticaret AS, Bursa (kuuluu Negris-ryhmään)

— Nergis Holding AS, Bursa (kuuluu Negris-ryhmään)

— Polyteks Tekstil Sanayi Arastirma ve Egitim AS, Bursa

Sancak Tül Sanayi AS Istanbulista totesi, että se ei ollut harjoittanut tuontia Euroopan unioniin tutkimusajanjaksona.

Edellä on mainittu kaikki tiedossa olleet kyseisten tuotteiden tuottajat Turkissa.

d) *Tuontia yhteisöön harjoittava yritys*

EXSA (UK) Ltd, Leeds, United Kingdom. Yhtiöön ei tehty tarkastuskäyntiä.

(7) Tutkimukseen kului enemmän aikaa kuin tarkasteluun tavallisesti johtuen kerättyjen tietojen suuresta määrästä ja monimutkaisuudesta. Eri ohjelmien täydellinen uudelleentarkastelu katsottiin välttämättömäksi erityisesti siksi, että Turkissa valtiontukijärjestelmä on viime vuosien aikana muuttunut huomattavasti.

C. TARKASTELTAVANA OLEVAT TUOTTEET JA SAMANKALTAINEN TUOTE

1. Tarkasteltavana olevat tuotteet

(8) Tarkasteltavana ovat seuraavat tuotteet:

— filamenttilanka, polyesteriä, osittain orientoitu, kuuluu CN-koodiin 5402 42 00

— teksturoitu filamenttilanka, polyesteriä, kuuluu CN-koodeihin 5402 33 10 ja 5402 33 90

— katkokuidut, polyesteriä, kuuluvat CN-koodiin 5503 20 00

— kierteetön polyesterilanka, kuuluu CN-koodeihin 5402 43 10, 5402 43 90, 5402 52 10, 5402 52 90, 5402 62 10 ja 5402 62 90.

Polyesterikuiduilla ja -langoilla on hyvin monia eri käyttötapoja, ja niitä voidaan käyttää yksinään tai muiden tuotteiden, kuten puuvillan kanssa sekoitettuna vaatteiden, yöasujen, verhojen ja lattianpäällysteiden valmistuksessa. Polyesterikuitua voidaan myös käyttää täyteaineena tikkitakeissa, tyynyissä ja niin edelleen.

2. **Samankaltainen tuote**

(9) Asetuksessa (ETY) N:o 2834/91 katsotaan yhteisössä tuotettu tuote yhteisöön vientituella tuodun tuotteen kanssa samankaltaiseksi tuotteeksi. Yksikään tämän uudelleentarkastelun osapuolista ei esittänyt ”samankaltaisen tuotteen” käsitteeseen liittyviä uusia huomautuksia. Tämän vuoksi katsottiin, että tarkasteltavat tuotteet eli Turkista yhteisöön viedyt tuotteet ovat yhteisön teollisuuden tuottamien tuotteiden kanssa samankaltaisia tuotteita asetuksen (EY) N:o 2026/97 (jäljempänä ”perusasetus”) 1 artiklan 5 kohdan mukaisesti.

D. **TUET**

1. **Johdanto**

(10) Valitukseen sisältyvien tietojen ja komission kyselyyn annettujen vastausten perusteella komissio tutki useita tukiohjelmia. Ohjelmat eivät välttämättä olleet samoja kuin mitkä tarkastettiin alkuperäisen tarkastuksen yhteydessä. Turkki otti käyttöön vuoden 1994 lopussa uusia valtiontukiohjelmia (osaksi valtiontukia koskevan lainsäädännön yhdenmukaistamiseksi Euroopan unionin vastaavan lainsäädännön kanssa tulliliittosopimuksen määräysten mukaisesti), joilla säännellään sekä kansallisia että vientiin liittyviä edistämistoimia sekä muutetaan tai korvataan vanhempia ohjelmia. Myös kansainvälisesti tapahtui merkittäviä muutoksia; vuonna 1995 tuli voimaan Maailman kauppajärjestön (WTO:n) tukia ja tasoitustulleja koskeva sopimus ja vuoden 1994 lopussa hyväksyttiin uusi perusasetus, jossa otetaan huomioon tukien uusi määritelmä ([9]). Edellä esitetyn johdosta komissio tarkasti uudelleen kaikki asian kannalta merkitykselliset tukiohjelmat.

2. **Vientitukiohjelmat**

(11) Komissio tutki viittä vientitukiohjelmaa, jotka kuvataan yksityiskohtaisesti seuraavissa kohdissa:

I. Valtion vientituet

II. Yritysten verovapausohjelma

III. Vientiluotot

IV. Sähköavustus

V. Kuljetusavustus

([9]) Katso alaviite 7.

I. *Valtion vientituet*

(12) Turkin vienninedistämispolitiikan tavoitteeksi on ilmoitettu maan teollisuuden vientipotentiaalin lisääminen hallituksen viisivuotisissa kehittämissuunnitelmissa asetettujen päämäärien ja suuntaviivojen mukaisesti. Edistämistoimilla pyritään poistamaan maan korkean inflaation aiheuttamat vientiä haittaavat vaikutukset sekä korvaamaan rahoituksen puutetta ja korkeita rahoituskustannuksia.

(13) Tärkein, muun muassa viennin tukemista sääntelevä väline on asetus 94/6401, joka tuli voimaan 1 päivänä tammikuuta 1995 ja jossa säädetään seuraavista toimenpiteistä:

— Tuki tutkimus- ja kehitysohjelmille

— Tuki ympäristökustannusten rahoitukseen

— Tuki markkinatutkimukselle

— Tuki ulkomaisiin messuihin ja näyttelyihin osallistumiselle

— Tuki kotimaassa pidettäviin kansainvälisiin messuihin osallistumiselle

— Tuki menekinedistämistoimille ulkomailla.

(14) Komissio totesi, ettei yksikään kyseisten tuotteiden tuottaja ollut saanut tutkimusajanjaksona tukea yhdenkään edellä mainitun, asetuksella 94/6401 säädetyn toimenpiteen nojalla. Tämän vuoksi ei ollut tarpeen tutkia, sisältyikö johonkin toimenpiteeseen tasoitustullien käyttöönottoon johtavien vientitukien myöntämistä.

II. *Yritysten verovapausohjelma (CTE)*

(15) Turkin hallituksen lupauksessa, jonka komissio hyväksyi vuonna 1991 (katso 1 kohta), tärkein sitoumus koski yritysten verovapausohjelman vähittäistä lopettamista. Ohjelmassa vapautettiin yritysverotuksesta tietty prosenttiosuus teollisuusyritysten vientituloista.

Turkin hallituksen lupauksen mukaisesti yritysten verovapautta vähennettiin vähitellen 20 prosentista vuonna 1991 5 prosenttiin vuonna 1993. Ohjelma päätettiin lopullisesti 25 päivänä joulukuuta 1993 annetun asetuksen 21804 30 artiklalla. Tästä on toimitettu todistusasiakirja. Komissio tarkasti myös, ettei yhdellekään tarkastuksen kohteena olleelle tuottajalle maksettu tutkimusajanjaksona aiemmin maksamatta jäänyttä CTE-tukea.

III. *Vientiluotot*

(16) Türk Eximbank (jäljempänä "Eximbank" on Turkin ainoa virallinen vientiluottoja myöntävä laitos. Tämä julkinen laitos perustettiin vuonna 1987 vastaamaan viejien ja ulkomaisten tavaranhankkijoiden rahoitustarpeisiin. Eximbank tarjoaa erityisiä rahoituspalveluja erilaisten luotto-, vakuutus- ja takausohjelmien kautta seuraavasti:

a) Toimitusta edeltäviin vaiheisiin tarkoitettuja vientiluottoja koskeva ohjelma (PSEC)

Ohjelmassa Eximbank myöntää liikepankkien välityksellä lyhytaikaisia luottoja, joita voivat hakea kaikki vientiä harjoittavat teollisuusyritykset. Hakemukset osoitetaan Eximbankille, mutta luoton antaa jokin liikepankki. Luotoista maksettava korko on tavallisesti edullisempi kuin liikepankkien myöntämien lyhytaikaisten lainojen korko.

Nämä luotot ovat valtiontukea, koska niihin sisältyy julkinen rahoitusosuus, ja ne muodostavat etuuden, koska korko on alhaisempi kuin vastaavan pankkilainan korko. Tuki on käytettävissä ainoastaan vientitoimiin, ja siksi kyseessä on vientituki.

Useat tuottajat saivat tämän ohjelman mukaista tukea tutkimusajanjaksona.

b) Kohdemarkkinoihin liittyviä vientiluottoja koskeva ohjelma

Ohjelmassa tuettiin taloudellisesti tekstiilituotteiden vientiä Euroopan unionin ulkopuolisiin maihin (esimerkiksi NAFTA, Japani, Etelä-Afrikka). Ohjelma päätettiin tammikuussa 1996.

c) Pk-yrityksille tarkoitettuja vientiluottoja koskeva ohjelma

Ohjelmassa tarjotaan lyhytaikaisia luottoja yrityksille, joiden työntekijämäärä on enintään 150. Tutkimuksen kohteena olevista tuottajista yksikään ei saanut näitä yrityksen koon perusteella myönnettäviä luottoja.

d) Valuuttaluotto-ohjelma

Samoin kuin toimitusta edeltävään vaiheeseen tarkoitettuja vientiluottoja koskevassa ohjelmassa kyse on lyhytaikaisista luotoista, joita Eximbank myöntää liikepankkien välityksellä ja joita voivat hakea kaikki vientiä harjoittavat teollisuusyritykset. Luotto myönnetään ulkomaanvaluuttana ilmoitetun vientitoimen arvon perusteella (itse luotto maksetaan vastaavana määränä Turkin liiroja), ja viejä suorittaa takaisinmaksun kyseisenä valuuttana. Korko on merkittävästi alempi kuin PSEC-ohjelmaan kuuluvien vientiluottojen korko. Luotoista maksettava kokonaiskorko on tavallisesti edullisempi kuin liikepankkien myöntämissä lyhytaikaisissa lainoissa.

Nämä luotot merkitsevät valtiontukea, koska niihin sisältyy julkinen rahoitusosuus, ja ne muodostavat etuuden, koska korko on alhaisempi kuin vastaavan pankkilainan korko. Tuki on käytettävissä ainoastaan vientitoimiin, ja siksi kyseessä on vientituki.

Useat tuottajat saivat tämän ohjelman mukaista tukea tutkimusajanjaksona.

e) Aikaisempiin tuloksiin liittyvä valuuttaluotto-ohjelma

Ohjelmassa tarjotaan viejille lyhytaikaisia luottoja ilman liikepankkien käyttöä välittäjänä. Tutkimusajanjaksona näitä luottoja ei saanut yksikään tuottaja.

f) Lyhytaikaisia vientiluottovakuutuksia koskeva ohjelma

Ohjelmassa vakuutetaan edullisin ehdoin kaikki tavaratoimitukset, jotka viejä aikoo toteuttaa vuoden kuluessa. Viejät maksavat suoraan Eximbankille palkkion, jonka suuruus vaihtelee viejämaasta riippuen. Tällainen vakuutus oli pakollinen vuoteen 1995 asti yrityksille, jotka saivat Eximbankilta PSEC-Ohjelmassa vientiluottoja. Muutamat asianomaisista tuottajista tekivät näitä vakuutuksia tutkimusajanjaksona. Koska ohjelma oli kytketty PSEC-ohjelmaan, laskettiin kummassakin ohjelmassa sekä valuuttaluotto-ohjelmassa käytetyt määrät yhteen (katso 29 kohdassa olevat taulukot 1 ja 2).

Nykyään vakuutus on vapaaehtoinen.

g) Ostajien luotto-, vakuutus- ja takausohjelma

Ohjelmassa myönnetään luottoja Keski- ja Länsi-Aasian tasavaltoja koskevien hankkeiden rahoitusta varten. Tutkimusajanjaksona ohjelmaan ei osallistunut yksikään tuottaja.

IV. *Sähköavustus*

(17) Ohjelmassa yritykset, jotka valmistavat vientiin tarkoitettuja hyödykkeitä, voivat saada erityisalennuksen (25 %) vietyjen hyödykkeiden tuotannossa käyttämänsä sähkön kustannuksista. Ohjelma, jossa oli selvästi kyse vientituesta, päätettiin 31 päivänä joulukuuta 1995 annetulla asetuksella 22510.

Tutkimusajanjaksona ohjelman mukaista etua ei käyttänyt yksikään tuottaja.

V. *Kuljetusavustus*

(18) Ohjelmassa viejät voivat saada Turkin keskuspankilta käteisavustuksia viennin kuljetuskustannusten kattamiseen. Ohjelma lopetettiin Turkin ministerineuvoston määräyksellä vuonna 1994. Käteisavustukset ovat valtiontukea, sillä niiden julkinen rahoitusosuus muodostaa etuuden. Koska tuki on tarkoitettu ainoastaan viennin kuljetuskustannuksiin, kyseessä on vientituki.

Tässä keskuspankin hallinnoimassa ohjelmassa maksetut avustukset vaihtelivat määränpaikasta riippuen. Vaikka ohjelma lopetettiin vuonna 1994, viejät saivat siitä etuuksia vielä tutkimusajanjaksona (eli vuonna 1995). Tämä johtui siitä, ettei ohjelman täytäntöönpanon aikana viejille maksettaviin avustuksiin ollut käytettävissä riittävästi varoja. Avustuksia, joita oli myönnetty ohjelman päättymistä edeltävinä vuosina, maksettiin tutkimusajanjaksona. Kaikki tutkimuksen kohteena olevat tuottajat saivat tutkimusajanjaksona näitä aiemmin myönnettyjä avustuksia.

3. **Vientitukiohjelmat: yhteenveto**

(19) Todettiin, että viejät käyttivät tutkimusajanjaksona kahta vientitukiohjelmaa eli vientiluottoja (Toimitusta edeltävään vaiheeseen tarkoitettuja vientiluottoja koskeva ohjelma, Valuuttaluotto-ohjelma ja Lyhytaikaisia vientiluottovakuutuksia koskeva ohjelma) ja kuljetusavustuksia.

4. **Kansalliset ohjelmat**

(20) Komissio tutki kolmea seuraavaa kansallista ohjelmaa, joiden yksityiskohdat esitetään jäljempänä:

I. Asetus 94/6411

II. Resurssien käytön tukipalkkio (RUSP)

III. Rahastoluotto

I. *Asetus 94/6411*

(21) Turkkilaisille tuottajille myönnetään kannustimia 1 päivästä tammikuuta 1995 alkaen 26 päivänä joulukuuta 1994 annetun asetuksen 94/6411 nojalla. Asetus 94/6411 muodostaa tuotannonalalle myönnettäviä kannustimia säätelevän kehyksen Turkin ministerineuvoston hyväksymissä kehityssuunnitelmissa ja vuosiohjelmissa vahvistettujen suuntaviivojen mukaisesti. Asetuksessa 94/6411 säädetään tavaroiden ja palvelujen tuotantoa, tutkimusta ja kehitystä, ympäristönsuojelua, laadun ja standardien parantamista koskevien investointien sekä alueellisen käsityöteollisuuden edistämiseen ja pk—yritysten tukemiseen tähtäävien investointien kannustimista. Asetuksen 94/6411 soveltamisalaa laajennetaan valtionkassan tiedonannolla N:o 2, joka julkaistiin Turkin virallisessa lehdessä 4 päivänä huhtikuuta 1995.

(22) Kaikki asetuksen 94/6411 nojalla tehtävät tukihakemukset edellyttävät valtionkassan kannustimia ja täytäntöönpanoa käsittelevän yksikön hyväksyntää, josta osoituksena yksikkö antaa investointitodistuksen hyväksynnän saaneille. Investointitodistuksessa mainitaan kyseiselle yritykselle myönnetyn tuen tyyppi sekä mahdolliset tukikatot. Yrityksille voidaan myöntää investointitodistuksia hankekohtaisesti. Investointitodistuksen voimassaolon pituus riippuu hankkeesta.

(23) Asetuksen 94/6411 nojalla myönnettävien tukien erilaiset tyypit voidaan luokitella seuraavasti:

a) Ohjelmat, joista viejät saivat etuuksia tutkimusajanjaksona

i) Vapautus tulleista ja maksuista

Tässä ohjelmassa yritykset saavat tuoda varusteita ja koneita tullitta sellaisia hankkeita varten, joille on myönnetty investointitodistus.

ii) Investointiavustus

Tässä ohjelmassa yrityksille myönnetään vapautus tuloveroista suhteessa sellaisen investoinnin määrään, jolle on myönnetty investointitodistus; verohelpotus voi olla jopa 100 prosenttia investoinnin määrästä.

Molemmat edellä mainituista ovat valtiontukia, koska niihin on käytetty valtion varoja, ja näin ollen kyseessä on etuus.

iii) Rahoitusrahasto

Tässä ohjelmassa yritykset voivat saada lykkäyksen verojen maksamisesta investointien rahoittamista varten. Yritykset voivat saada tällaisen lykkäyksen, kun niille on myönnetty investointitodistus.

Lykkäys verojen maksamisesta on verrannollinen korottomaan lainaan, ja kyseessä on näin ollen valtiontuki, koska korottomuus aiheuttaa etuuden.

iv) Koneiden ja varusteiden ostamiseen myönnettävä alv-tuki

Tässä ohjelmassa yrityksille palautetaan niiden kotimaassa tuotetuista koneista mahdollisesti maksama arvonlisävero. Alv-palautus on valtion rahoitustuki, joka muodostaa etuuden; näin ollen kyseessä on valtiontuki. Tämä ohjelma perustuu kotimaisten tuotteiden käyttöön ja näin ollen tuki on perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan b alakohdan mukaisesti erityistä. Yksi tuottaja sai tutkimusajanjaksona etuuksia tämän ohjelman nojalla, mutta ainoastaan vähäpätöisiä määriä.

b) Ohjelmat, joista viejät eivät saaneet etuuksia tutkimusajanjaksona

i) Vapautus pitkän ja keskipitkän aikavälin investointiluottojen maksuista

Tässä ohjelmassa yritykset saavat vapautuksen verojen ja tullien sekä luottoja koskevien pankki-, notariaatti-, kiinteistörekisterimaksujen jne. maksamisesta. Ohjelmaa sovelletaan yrityksiin, jotka sitoutuvat viemään tuotannon, jota investointi koskee. Koska tämä ohjelma perustuu oletettuun vientiin, sitä olisi paremminkin pidettävä vientitukena. Yksikään tuottaja ei saanut etuuksia tämän ohjelman nojalla tutkimusajanjaksona. Ohjelman vaikutukset olisivat joka tapauksessa vähäpätöiset.

ii) Alv-lykkäys

Tässä ohjelmassa kannustintodistuksissa lueteltujen varusteiden tuonnista kannettavan arvonlisäveron maksamista voidaan lykätä siihen päivään saakka, jona kyseinen vero voidaan tosiasiallisesti vähentää. Jos investointi ei tapahdu kannustintodistuksessa määrätyllä tavalla, lykätty arvonlisävero peritään korkoineen.

c) Toistaiseksi täytäntöönpanemattomat suunnitelmat

Asetuksessa 94/6411 säädetään myös useista muista ohjelmista, joita ei vielä ole pantu täytäntöön. Nämä ovat:

i) Vapautus rakennustoimintamaksuista

Tässä ohjelmassa yritykset saavat vapautuksen rakennustoimintamaksujen maksamisesta.

ii) Muuttokustannusten tukeminen

Tällä ohjelmalla tuetaan investointeja, jotka siirretään kehittyneiltä alueilta teollisuusvyöhykkeille tai tärkeimmile kehitysalueille. Purkamis-, toimitus- ja uudelleenasennuskustannuksista voidaan korvata 50 prosenttia.

iii) Energiakustannusten tuet

Tärkeimmillä kehitysalueilla kannustintodistuksin tehtyjen uusien investointien sähkönkulutuksesta aiheutuneista kustannuksista voidaan korvata enintään 25 prosenttia ensimmäisten viiden toimintavuoden aikana raha-, luotto- ja koordinointiasioiden johtokunnan myöhemmin määrittelemien arviointiperusteiden mukaisesti.

iv) Maanhankinnan tuki

Tässä ohjelmassa yritykset voivat saada maata ilmaiseksi tärkeimmillä kehitysalueilla tai teollisuusvyöhykkeillä toteutettavia investointeja varten. Luovutettava maa on kiinteistöviraston omaisuutta.

v) Tuki ulkomaisilta luotoilta vaadittavaa takuukirjaa varten

Tässä ohjelmassa tuottajat voivat saada katettua 50 prosenttia kustannuksistaan, jotka aiheutuivat julkisilta pankeilta saaduista ulkomaisista luotoista.

vi) Laatu ja standardit

Tämän ohjelman nojalla yrityksille korvataan maksut, jotka aiheutuivat ISO:n tai ITS:n (Turkin standardointiliitto) mukaisten standardi- tai laatutodistusten hakemisesta.

vii) Lainat

Pk-yrityksiä ja tärkeimmillä kehitysalueilla tehtyjä hankkeita varten on useita erilaisia matalakorkoisia lainoja koskevia järjestelmiä.

II. *Resurssien käytön tukipalkkio (RUSP)*

(24) Tämän ohjelman nojalla yrityksillä oli oikeus saada valtionkassan myöntämää käteisenä maksettavaa tukipalkkiota. Tukipalkkio määräytyi prosentteina (15—40 prosenttia) tehtyjen investointien arvosta. Sovellettava prosenttimäärä riippui alueesta, jolla investointi oli tehty.

RUSP lopetettiin asetuksella 91/1468. Yritykset saivat kuitenkin etuuksia tämän ohjelman nojalla myöhemminkin, myös tutkimusajanjaksona. Etuudet jäivät maksamatta (valtion varojen puutteen vuoksi) ohjelman alkamisesta lähtien. Käteisenä maksettavat tukipalkkiot ovat valtiontukea, koska niihin kuuluu valtion myöntämää rahoitusta, joten kyseessä on etuus.

Eräät tuottajat saivat etuuksia tämän ohjelman nojalla tutkimusajanjaksona.

III. *Rahastoluotto*

(25) Tämän ohjelman nojalla yrityksille myönnettiin lainoja, jotka voitiin maksaa takaisin alhaisemmin koroin kuin mitä tavallisesti peritään vastaavista pankkilainoista. kyseessä on etuus ja näin ollen myös valtiontuki. Ohjelma perustettiin asetuksella 92/2805 ja sitä hallinnoi kannustimia ja täytäntöönpanoa käsittelevä yksikkö. Ohjelma lopetettiin virallisesti 15 päivänä heinäkuuta 1994, vaikka yrityksille maksettiin tutkimusajanjaksona aiemmin maksamatta jääneitä etuuksia.

Eräät tuottajat saivat etuuksia Rahastoluoton nojalla tutkimusajanjaksona.

5. **Kansalliset ohjelmat: yhteenveto**

(26) Viejien todettiin käyttäneen kuutta kotimaista ohjelmaa tutkimusajanjaksona, eli vapautusta tulleista ja maksuista, investointiavustusta, rahoitusrahastoa, koneiden ja varusteiden ostamiseen myönnettävää alv-tukea, RUSP:a ja rahastoluottoa.

6. **Tuen määrä**

(27) Kahden yhteistyössä toimivan viejän, Korteksin ja Polyteksin, osalta todettiin, että ne eivät ole vieneet kyseistä tuotetta Euroopan unioniin tutkimusajanjaksona. Näin ollen tukien tasoa koskevia yksilöllisiä päätelmiä ei ole vahvistettu näiden yritysten osalta.

(28) Tuen määrän laskemiseksi tutkimusajanjaksona saatujen tukien määrät jaettiin suhteessa yrityksen kokonaisliikevaihtoon (kotimaan liikevaihto ja vienti) kotimaisten tukien osalta ja suhteessa viennin liikevaihtoon ainoastaan vientitukien osalta.

(29) Tutkimusajanjaksona vahvistettujen tutkimuksen kohteena olleille tuottajille myönnettyjen tukien määrät esitetään jäljempänä. Taulukossa 1 ilmaistaan etuuden koko määrä tutkimusajanjaksona, kun taas taulukossa 2 ilmaistaan etuuksien määrät, kun ennen tutkimusajanjakson alkua päättyneitä ohjelmia ei oteta lukuun.

Koska neljä yhteistyössä toimivaa viejää on etuyhteydessä (Nergis Tekstil, Nergis Holding, Sifas ja Polylen), saaduista etuuksista on laskettu keskiarvo, joka esitetään otsikon ”Nergis-ryhmä” alla.

Taulukko 1

(%)

	SASA	Nergis-ryhmä	Sonmez
Vientitukiohjelmat			
Vientiluotot	0,25	0,81	0,08
Kuljetuspalkkio	2,68	2,6	6,9
Kansalliset ohjelmat			
Rahastoluotto	0,01	0,03	0
Rahoitusrahasto	0,06	0	0,06
Investointiavustus	0,23	0,33	0,76
RUSP	0,15	0,01	0
Vapautus tulleista	0,01	0,01	0,04
Alv-tuki	0	Vähäpätöinen	0
Etuudet yhteensä tutkimusajanjaksona	**3,39**	**3,79**	**7,84**

Taulukko 2

(%)

	SASA	Nergis-ryhmä	Sonmez
Vientitukiohjelmat			
Vientiluotot	0,25	0,81	0,08
Kotimaiset ohjelmat			
Rahoitusrahasto	0,06	0	0,06
Investointiavustus	0,23	0,33	0,76
Vapautus tulleista	0,01	0,01	0,04
Etuudet tutkimusajanjaksona lukuun ottamatta päättyneitä ohjelmia	**0,55**	**1,15**	**0,94**

7. **Erityisyys**

(30) Koska viejien niistä ohjelmista, jotka olivat vielä voimassa tutkimusajanjaksona, saamien etuuksien määrän todettiin olevan vähimmäistasoa (katso johdanto-osan 34 kappale), erityisyyttä koskevaa määritelmää ei ole tarpeen tehdä.

8. **Tasoitustoimenpiteiden käyttöönottoa koskevat päätelmät**

(31) Kahta vientitukiohjelmaa pidetään erityisinä ja näin ollen tasoitustoimenpiteiden käyttöönottoon johtavina, eli vientiluotto-ohjelmaa, joka perustuu vientimäärään, sekä alv-tuki-ohjelmaa, joka perustuu kotimaisten tavaroiden käyttöön. Kuljetuspalkkio-ohjelma, joka perustui vientiin, lopetettiin vuonna 1994.

(32) Kotimaisten ohjelmien osalta RUSP lopetettiin vuonna 1991 ja Rahoitusluotto vuonna 1994. Niiden kolmen ohjelman osalta, joita käytettiin ja jotka olivat edelleen voimassa tutkimusajanjaksona (eli rahoitusrahasto, investointiavustus, vapautus tulleista), tasoitustoimenpiteiden käyttöönottoa koskevaa määrittelyä ei tarvitse tehdä, koska todetut tuet ovat kokonaisuudessaan vähimmäistasoa.

(33) Lopetettujen ohjelmien osalta (kuljetuspalkkio, rahoitusluotto ja RUSP) ei pidetä tarpeellisena toteuttaa tasoitustoimenpiteiden käyttöönottoon johtavia toimenpiteitä, koska mahdolliset RUSP:n tai rahoitusluoton kautta myönnetyt saamatta jääneet etuudet ovat yhtäältä olleet vähäpätöisiä, kun taas toisaalta mahdolliset saamatta jääneet kuljetusetuudet, vaikkakin ne olivat suurempia, perustuivat yksittäisiin vientitapahtumiin silloin, kun ohjelma oli voimassa eikä tällaisia etuuksia voi enää näin ollen saada.

(34) Perusasetuksen 14 artiklan 5 kohdan a alakohdassa säädetään, että tasoitustoimenpiteiden käyttöönottoon johtavan tuen määrää on pidettävä vähimmäistasolla olevana, jos kyseinen määrä on alle kaksi prosenttia kehitysmaista tuotujen tuotteiden arvosta. Koska Turkkia pidetään kehitysmaana ja koska tutkimusajanjaksona edelleen voimassa olleiden ohjelmien nojalla myönnetyn tuen määrä on alle kaksi prosenttia (katso taulukko 2), tasoitustoimenpiteiden käyttöönottoon johtavien tukien määrää pidetään näin ollen vähimmäistasolla olevana.

E. **VAHINKO JA YHTEISÖN ETU**

(35) Koska tuen tason todettiin olevan vähimmäistasolla, vahinkoa ja yhteisön etua koskevia päätelmiä ei ole tarpeen vahvistaa.

F. **PÄÄTELMÄ**

(36) Perusasetuksen 14 artiklan 3 kohdassa säädetään, että menettely on päätettävä välittömästi, kun todetaan, että tasoitustullin käyttöönottoon johtaneiden tukien määrä on vähimmäistasolla. Tämän vuoksi ehdotetaan, että menettely päätetään ja toimenpiteiden voimassaolo lakkautetaan viipymättä.

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

Ainoa artikla

Päätetään CN-koodeihin 5402 42 00, 5402 33 10, 5402 33 90, 5503 20 00, 5402 43 10, 5402 43 90, 5402 52 10, 5402 52 90, 5402 62 10 ja 5402 62 90 kuuluvien Turkista peräisin olevien polyesterikuitujen ja -lankojen tuontia koskeva tasoitustullimenettely.

Tehty Brysselissä 12 päivänä kesäkuuta 1998.

Komission puolesta
Leon BRITTAN
Varapuheenjohtaja